

Naročnina

znaša letno 30 Din, polletno 15 Din,
— za inozemstvo letno 60 Din.

Posamezna številka 1 Din.

UREDNIŠTVO — UPRAVA:
pri g. Jos. Benko v M. Soboti
telefon številka 8.

Štev. rač. poštne hran. 12.549

Izhaja vsako nedeljo.

MURSKA
KRAJINA

Tednik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Cena oglasov

Na oglasni strani: cela stran 800
Din, pol strani 400 Din. — Cena
malim oglašom do 30 besed 15 Din,
vsaka beseda več 1 Din. — Med
tekstom vsaki oglas 15% dražji.
Pri večkratnem oglaševanju popustUREDNIŠTVO in UPRAVA
v Murski Soboti.

Rokopisi se ne vračajo.

V. LETO

Murska Sobotica, 27. decembra 1936.

ŠTEV. 52

Mir ljudem . . .

Praznik miru je zajel naša srca. Vonj kadila po naših domačijah, pravljicna lepota jaslic in blesk božičnega drevesa ustvarja sredi zimskih, pustih mesecev razpoloženje ugodja in tihe sreče. In ko bodo v sveto noč zapeli zvonovi ne bo v njih pesmi le klic v božji hram, mnogo več bo kar bo stopilo v današnjih časih v ospredje: Njegova blagovest bo v kovinski pesmi, prošnja da se srca milijonov povežejo z eno samo željo: Bodi mir na zemlji, mir med ljudmi in narodi, ki so dobre volje.

Z božičem pa je tudi na vrsti obračun vsakega dobrega gospodarja, obračun za leto, ki se pogreza v večnost, a so za njim ostale suhoparne številke in beseda v vsej neizprososti in resničnosti: dobiček ali zguba. Naj bo tako ali tako, pod številkami je treba potegniti črto in se pripravljati za novo dobo v katero sleherni zakoplje vse svoje upe. Takšno je življenje, ki ne trpi sanjarenja, ne praznih besed.

Ni še pozabljena svetovna vojna. Niso še pozabljeni grobovi naših mož, očetov in sinov, ki so posejani po širnem svetu. Sedem milijonov najlepših življenj je dotrpelo na bojiščih in v lazaretih. Njih usoda ne bo nikoli pozabljena, le obledela bo in izgubila na svoji grozovitosti. A danes nam je še v dušah in srcih prestano trpljenje, še se nam srca razjočejo nad žrtvami bojnih poljan, saj nam je še v ušesih grmenje topov, ki smo ga slišali iz front, to grobno pesem naših mož. Kakor mi, je danes nešteto milijonov ljudi prežetih z enakimi željami po miru, prevzetih od hrepenenja, da se po tolikih izizkušnjah ustvari srečno, zadovoljno v najlepši slogi živečo družino držav in narodov. A z žalostjo mora vsakdo spoznati, da nam želja po miru vedno bolj zamira v hrumenju razprtij, ki od časa do časa vplamtijo na vseh koncih Evrope. Lanski božič je bil v znamenju vojne v Abesiniji. Tisoči in tisoči so si tamkaj stali nasproti z orožjem v roki in drug na drugega prežali ter stregli po življenju. Do vojskujočih se trum ni segla Njegova beseda: Mir ljudem . . .

Čas in interesi narodov so narekovali dejanja za ceno dragocenih človeških življenj. Takrat je Društvo narodov organiziralo obrambo miru. Izrečena je bila obsodba, dognan je bil napadalec in na naša pleča je bil naložen nov tovor, ki so ga krstili za sankcije. Ker smo se takrat izrekli za mir, smo morali žrtvovati naše gospodarske interese in od takratnega udarca se nismo niti danes še opomogli. Dogodki na bojiščih so bili takrat daleč od nas, a kljub temu so grozili, da zanetijo svetovni požar. Letos pa so se pomaknili bližje. Sončna Španija je stopila na barikade, vzdolž dežele so skopani strelski jarki in božično pesem bodo letos peli Špancem butajoči topovi. „Mir ljudem na zemlji!“ Nikjer drugod ne bo ta beseda tako hrepenenja polna kakor v srcih tisočih španskih mater in žena, otrok siromakov, ki so izgubili svoje najdražje v bratomorni vojni.

Mi Slovenci pa praznujemo letos že devetnajsti božič v svoji osvobodni domovini. Pretežke so bile žrtve za njo, da bi nam moglo karkoli omajati ljubezen do nje in vero v njo. Pred leti je srbski del našega naroda doživljal ono strašno božično noč v snegu in ledu albanskih planin in doživljal eno največjih tragedij svetovne zgodovine. Že tretji božič pa praznujemo brez njega, ki je v tistih strašnih dneh delil z gladujočimi svojega naroda poslednji košček kruha, odločen, da z njimi deli tudi smrt. Usoda je poplačala žrtve in po treh letih je Vitez-Ujedinitelj prinesel zaslužnjem bratom zmago in svobodo in prvo božično noč zedinjenega srečnega naroda pod

krovom skupne velike domovine. Zedinjenje in mir. Ko bodo na najskromnejšem božičnem drevescu ali pa pred pohlevnimi jaslicami zagorele lučice, bo eden teh plamenčkov gotovo svetil spominu blagopokojnemu kralju Aleksandru I., našemu ujedinitelju, ki je prinesel mir našem narodu. Plaha lučica bo zagorela spominu njegove velike zamisli, ki bo v duhu združevala na sveti večer sinove Jugoslavije razkropljene po širnem svetu.

In ta misel nas vodi, da pogledamo tudi sebi v lice. Ni vse tako kakor bi moralo biti, kot bi to rabila mlada država, ki je z trdo voljo krenila do bodočnosti lepše in sončnejše, do katere ima po vseh božjih in človeških postavah pravico. Kako globoka je želja ob božičnih dneh, da najdemo notranji mir, toliko je potreben v današnjih težkih časih.

„Mir ljudem na zemlji!“ se glasi sveto sporočilo z neba. V koru angelov, ki pojejo pesem Kristusovega rojstva naj se čuje in uresniči glas angela varuha našega mladega naroda „Mir jugoslovenskim ljudem, mir narodu, ki hoče na potu do končnega zedinjenja dospeti do srčne bodočnosti, ki mu je usojena.“

Ob svetih željah za našo domovino, ki nas navdajajo v sveti božični noči pa nam je prav tako v srcu prošnja do Njega, ki ima usodo narodov v rokah. Da bi že slednjič prišel božič, ki bi našel vse narode sveta v lepem sožitju, v bratski slogi. In takrat bodo še le Njegove besede vzrastle v vsej veličini in vsa blaženost Njegove želje bo v nas samih:

„Mir ljudem na zemlji!“

POLITIKA

Rumunski zunanji minister Antonescu je te dni posetil Paris, kjer je imel s francoski državniki važne politične razgovore, ki so se predvsem nanašali na Francijo in Malo antanto. Sadovi teh konferenc se bodo pokazali tudi na gospodarskem področju, saj je prišlo do sklepov, da bo Francija več kupovala pri zavezniških državah kot do sedaj.

Sin pokojnega voditelja Hrvatov Stjepana Radića, Vladimir Rad'c, ki se je nedavno vrnil iz tujine, namerna izdati po novem letu svoj list

„Narodni val“. List bo zagovarjal smernice in politiko pokojnega Stjepana Radića.

Bivši angleški kralj Edvard, ki ima sedaj meščansko ime vojvoda Windsorski, je kupil ob našem Jadranu v Dubrovniku vilo Šeherezado, ki jo že popravljajo za njegovo bivanje. To je veliko priznanje za lepoto naših obmorskih krajev.

Nad 22 odstotkov našega izvoznega blaga je odšlo v zadnjem času v Nemčijo. Mnogo blaga pa smo kupili tudi od Nemcev, kar je pač naj-

Vsem naročnikom in čitateljem, inserentom in sotrudnikom iz srca želi vesele in srečne božične praznike

MURSKA KRAJINA.

lepši dokaz, da se je kupna moč naše države povečala in da smo na poti k popolnemu ozdravljenju našega gospodarstva.

Ob priliki podpisa madjarsko-jugoslovenske trgovinske pogodbe, je madžarski poslanec Rainiss v nekem vodilnem madžarskem časopisu napisal, da obstoja v Beogradu najboljša volja, da se odnošaji med Madjarsko in Jugoslavijo izboljšajo. Trgovinska pogodba, ki je stopila v veljavo je dokaz, da je napetost, ki je še nedavno obstojala, sedaj odnehala. Po mnenju pisca je v Jugoslaviji razpoloženje, do Madjarske takšno, da madjarska vlada lahko začne s pripravami predpogojev na prijateljsko sožitje s svojim južnim sosedom.

Delo v narodni skupščini se bo nadaljevalo še le po božičnih počitnicah. Do sedaj so bili izvoljeni skupščinski odbori za predložene zakonske načrte, med njimi tudi za konkordat.

V krogih združene opozicije zatrjujejo, da je bil dosežen popoln sporazum glede načina rešitve hrvatskega vprašanja in to ne le v skupini beograjske opozicije, marveč tudi sporazum med beograjsko in zagrebško opozicijo.

Poljski zunanji minister Beck je izjavil: Z Malo antauto vzdržuje Poljska prijateljske odnošaje, ki prihajajo vedno bolj do izraza v sodelovanju na polju mednarodne politike. Z Jugoslavijo vzdržuje Poljska prijateljske stike, ki prihajajo do izraza tudi na gospodarskem polju.

Med našo državo in Madjarsko je bila podpisana nova trgovinska pogodba, s katero se je povečal naš izvozni kontingent. Izvažali bomo letno 50.000 ton lesa, 6000 ton oglja, 35.000 ton gradbenega lesa itd. Novi dogovor odstranjuje obstoječe težkoče in ustvarja ugodnejše pogoje za trgovanje med obema državama. Nova trgovinska pogodba velja za leto dni.

O francoski in nemški armadi je govoril francoski vojni minister. Pri

tej priliki je omenil, da razpolaga Francija trenutno s 600.000 možmi redne armade, dočim ima Nemčija že sedaj pod orožjem najmanj 800.000 mož, katerim pa je treba dodati še najmanj 200.000 militariziranih članov delovne službe in okoli 50.000 v vojašnicah se nahajajočih policajev.

Nemci trdovratno zahtevajo vrnitev kolonij, ki so jim bile odvzete po svetovni vojni. Svoje zahteve so podkrepili z grožnjo, da prej ne bo miru na svetu, preden se ne ugodijo njihove zahteve.

Anglija bo v najkrajšem času priznala zasedbo Abesinije. Prišlo pa bo še do drugih važnih sporazumov, kakor obveza, da bosta Italija in Anglija branile mir v Sredozemskem morju. Za protiuslugo pa je Italija pripravljena, da se pomiri z Zvezo narodov, seveda pod pogojem, da abesinska delegacija ne bo več pripuščena k razpravam.

Na Kitajskem je prišlo do nevarnih zmešnjav, za katerimi stoje v ozadju Rusija in Japonska. Eden izmed generalov se je upri vladi in posrečilo se mu je, da je po zvijači ujel najvplivnejšo osebo kitajske vlade, maršala Čangkajška. Vlada je takoj poslala močne čete proti upornikom. K sreči pa je prišlo še pravočasno do premirja in do pogajanj. Čangkajška pa še vedno niso uporniki izpustili. Japonci pa so silno vznemirjeni in so poslali velike čete vojaštva na kitajsko mejo, ker vidijo v pomirjenju med uporniki in vlado zmago ruskega vpliva na kitajske notranje razmere. Ni izključeno, da bo v kratkem prišlo do usodnih dogodkov v Aziji, ki bodo imeli svoj vpliv na celotni svetovni položaj.

Francija je predlagala takojšnjo ustavitve sovražnosti v Španiji in računa pri tem na posredovanje Rusije. Predvsem naj bi se v Španiji sklenilo premirje, ki bi trajalo 14 dni. Francoski zunanji minister je imel že razgovore z ruskim poslanikom v Parizu.

Francoska vlada je strogo prepovedala, da bi v tako velikem številu odhajali prostovoljci na španska bojišča kot se je to dogajalo v zadnjem času. Komunisti so radi teh ukrepov silno razburjeni.

Predsednik poljske republike bo v kratkem obiskal romunsko prestolnico. Z njim bo prišel tudi zunanji minister.

Po hudih borbah se je slednjič vdal poslednji abesinski vojaško organiziran in dobro oborožen oddelek, ki ga je vodil ras Imru. Ko je padlo že nad polovico vojakov in ko je Imru videl, da je vsak odpor zaman, se je tudi on vdal.

Okrog Madrida kakor tudi v samem mestu še vedno divjajo krvavi boji brez večjega uspeha upornikov kot vladnih čet. Tako je v zadnjem času prišlo do največje letalske bitke nad Madridom, kjer je poseglo v boj 45 nacionalnih letal. Pri tem je 5 letal padlo na tla.

500 francoskih komunistov je prekoračilo mejo ter se priključilo španski vladni vojski. Na špansko

bojišče so prispeli tudi prostovoljci-komunisti iz Belgije in Nizozemske, ki so bili prepeljeni preko francoskega ozemlja v tovornih vagonih in so bili navedeni kot blago.

Rusija mrzlično pošilja orožje in vojaške potrebščine za madridsko vlado, obenem pa spravlja v Španijo tudi vedno večje vojaške oddelke. Tako je samo zadnje dni odšlo na špansko bojišče 500 ruskih ofcirjev. V komunističnih vrstah na Španskem se bojuje že nad 50.000 tujcev, med nji-

mi 20.000 Rusov, ki so pod poveljstvom ruskega generala Kleberja, čigar pravo ime je Fekete.

Znatne čete nemških vojakov, je po angleških in francoskih trditvah baje prispelo na špansko bojišče z namenom, da pomagajo upornikom. Francozi so v silnih skrbeh, ker vidijo nevarnost, ki jim preti na južnih mejah države.

Ameriški predsednik Roosevelt bo predlagal vsem državam, na pristanejo na odmor v oboroževanju.

Kmetom - dolžnikom

Opozarjajo se dolžniki-kmetje, katerih dolgovi so z uredbo o likvidaciji kmetijskih dolgov odstopljeni PAB-u, da se, če tega že zdaj niso sklenili, brez odloga odzovejo pozivom, ki so jih dobili od svojih dosedanjih upnikov, denarnih zavodov in kreditnih zadrug, in da na podlagi sprejetega obračuna prvi dolžni obrok takoj pošljejo neposredno PAB-u po čekovnem računu Poštne hranilnice, Beograd, št. 51.200. V kolikor teh pozivov še niso dobili, imajo dolžniki, katerih dolgovi denarnim zavodom in kreditnim zadrugam presegajo 25.000 Din, poslati PAB-u del svojega sedanjega dolga na račun prvega odplačila, ostali dolžniki naj pa pošljejo desetino svojega na polovico znižanega dolga.

Dolžniki lahko pošljejo PAB-u takoj tudi večje zneske od prvega obroka, ali celo izplačajo ves dolg. Na

hrbtu poštne položnice naj napišejo krstno ime in priimek pošiljalca (in očetovo ime), na čigavo ime se dolg glasi, bivališče s hišno številko, okraj in ime ter sedež upniške ustanove, ki so ji doslej dolgovali. Potrdila o plačilih, ki jih dobe na pošti, naj dolžniki shranijo kot dokaz o plačilu obroka, ker banka o prejemu denarja ne bo izdajala posebnih potrdil.

Vsi dolžniki se opozarjajo, da bodo, če ne bodo takoj ravnali, kakor plačilni pozivi zahtevajo, enkrat za vselej izgubili pravico do olajšav te uredbe. Od takih nerednih dolžnikov bo PAB brez odloga zahtevala izterjanje vsega zneska po prisilni poti preko davčnih uprav. Tako bodo dolžniki morali plačati še kazenske obresti in stroške izvršilnega izterjanja davčnih uprav, kar gre vse samo njim v škodo.

Delovanje naših požarnikov

Ob zaključku letošnjega delovanja požarnikov murskosoboške gasilske župe podajamo javnosti nekaj podatkov. V župi je včlanjenih 102 prostovoljnih gasilskih čet z 2312 izvršujočimi, in 332 podpornimi člani ter 36 članov naraščaja. Nova četa se organizira v Suhem vrhu, občina Tešanovci tako, da bo župa imela v kratkem času 103 čet. V tekočem letu so bile na novo vpostavljene in po oblasti priznane 4 čete in sicer v Kupšincih, Skakovcih, Berkovcih in Šalamencih.

Župi načeljuje narodni poslanec g. Benko Josip. Njegov namestnik je pa g. Cvetko Ludvik, odvetniški uradnik v Murški Soboti. Po splošnem pregledu je ugotovljeno, da je murskosoboška župa ena izmed največjih v naši državi. V začetku tekočega leta se je, po navodilih starešine župe, g. Benka, izvršilo na sedežih občin 9 strokovnih tečajev za četne funkcionarje. Na tečajih predelana snov, posebno glede uporabe pravilne taktike na požariščih in konserviranja gasilskega pribora, je tekom leta pokazala prav lepe uspehe, ne le ob priliki vršenja vaj, marveč tudi ob nastopih na požariščih. Znani so nam slučajji, ko so naši požarniki, pravilno uporabljajoč navodila podana na tečajih, rešili naše vasi požarnih katastrof, ki bi vsled suhega in vetrovnega vremena ob času izbruhov ognjev, brezdvomno nastale.

Zanimanje naših gasilcev za človekoljubno požarno organizacijo je

hvale vredno in prihaja posebno do izraza ob nastopih na požariščih.

Gasilske čete v našem srezu posedujejo, odnosno imajo v uporabi 3 motorne, 58 četverkolnih in 45 dvokolnih brizgaln. Dalje 2 avtomobila, primerno količino cevi, lestev in mnogo drugega gasilskega pribora, ter so v splošnem vse opremljene z predpisanimi uniformami. V zadnjih dveh letih je 9 gasilskih čet, z požrtvovalnostjo svojega članstva in deloma občinstva, sezidalo prav lepe in organizaciji odgovarjajoče domove, ki danes stoje v ponos četam in dotičnim krajem.

Pod nadzorstvom starešine župe, odnosno nekaterih članov župne uprave je bilo v tekočem letu, ob sodelovanju vsega članstva župe izvršenih 3 župne in 16 okrožnih gasilskih vaj. Ob tej priliki je bilo prijetno opazovati tekmovanja v splošni gasilski vedi in nastopanju naših gasilcev, med katerimi smo opazili tudi osivele in od trdega kmečkega dela izmučene tovariše, ki niso v ničemer zaostajali za svojimi krepkimi mladimi tovariši.

Požari

V tekočem letu do 30. novembra se je pripetilo v območju župe 97 malih, 1 velik in 58 srednjih požarov. Gorela so po večini gospodarska in stanovanjska poslopja ter kupi slam. Škoda povzročena po požarih znaša po objektivni cenitvi na zavarovanih objektih 1.161.600 Din in na nezavarovanih 405.800 Din. Skupno se je

Najboljši patroni so „SOKOL“ PATRONI

dobijo se prazni in s trdim sprijom nabiti — tudi se dobij Smodnik črni in „Obličje“ brezdimni in za razstrelivo penjev in kamla dobi se v trgovini

HERLIČ ŠTEFAN-a
v Murški Soboti.

Šteri z lovskov karlov
pride — popust dobi.

udejstvovalo na gašenju požarov 3771 gasilcev. Delo na požariščih je trajalo 568 ur. Pri tem se je ponesrečilo 21 gasilcev, 11 oseb stanovalcev gorečih objektov in 18 ostalih oseb, ki so na katerikoli način na požariščih pomagali gasiti.

Smrt

Boleznim so podlegli v tekočem letu sledeči gasilci: Beznec Štefan, čete Bodonci, Gyergjek Karol, čete Beznovci, Weiss Bela, čete Sotina, Sečko Štefan, čete Borejci, Idič Josip, čete Gradišče, Čurman Nikolaj, čete Gor. Slaveči, Gergar Imre, čete Križevci in Knaus Oto, čete Markovci. Slava jim!

Spremembe

Agilni predsednik župnega nadzornega odbora in čete Tropovci učitelj g. Sreš Martin je pa bil premeščen v dol. lendavski srez.

Župna pisarna izkazuje 1203 vložnih števil in je obravnavala, vpoštevajoč razne zbiralnike in okrožnice, nad 5000 spisov.

To je kratka slika letošnjega delovanja gasilcev murskosoboške župe, ki je vsekakor vpoštevanja vredna tako s strani prebivalstva, kakor oblasti s posebnim ozirom na to, da je bilo delo na požariščih in vajah izvršeno brezplačno in v globoki zavesti poedincev, da izvršujejo le obljubo, ki so jo prostovoljno in svečano položil pred Bogom.

V našo veliko potrtost pa moramo pripomniti, da niso bili na požariščih ponesrečeni gasilci vselej deležni s strani oblasti one podpore, ki bi jim po naravnem pravu pripadala. Večdnevno zdravljenje opeklin in na drugi način dobljenih poškodb, zdravila in zdravnik so morali plačati iz lastnih sredstev in vendar niso omagali, marveč še nadalje vstrajno delujejo v naših vrstah. To zmorejo le ljudje jeklenega značaja in globokega sočutja do bližnjega, ki se mu je pripetila nezgoda. Toda težko nam je preiti mimo tega z hladno krvjo, radi česar prosimo oblastvo, naj bi bilo v bodoče bolj naklonjeno prošnjam za denarne podpore ponesrečenih gasilcev.

Uprava gasilske župe se vsem svojim gasilcem za požrtvovalno in smotreno delovanje v tekočem letu iskreno zahvaljuje in je ponosna načelovati tako požrtvovalnim in nesebičnim tovarišem gasilcem.

Obenem želimo vsemu članstvu vesele božične praznike in srečno novo leto z iskreno prošnjo, da naj ostanejo tudi v bodoče zvesti sodelavci naše človekoljubne ustanove.

DOMAČE VESZI

Murska Sobota:

— **Mladinska igra PRK v Murški Soboti.** Dne 19 in 20. t. m. je v prizorih Podmladek R. K. državne narodne šole s sodelovanjem dijakov, posebno pa Podmladka realne gimnazije ter g. Antaliča, Ferjanovo mladinsko igro „Slavček“, ki je moralno in gnotno sijajno uspela. Mladinsko igro je pisatelj lepo oblikoval, da je ustrezala vzgoji in jeziku. Posebno pazljivost pa je polagal odrskim zahtevam. Ker je bil g. Ferjan tudi sam režiser, in je pri režiji pomagal ves učiteljski zbor, smo že prej znali, da bo uspeh popoln. Profesor Ubald Justin je s svojo visoko glazbeno nadarjenostjo skomponiral najlepše speve za to igro in s tem pripomogel do čudovitega efekta, ki bo še dolgo ostal v spominu našega občinstva. Mladinski orkester je pod vodstvom g. Rudolfa Lshaponovno dokazal, kako globoko razumevanje ima za glazbeno mehko in nežnost. Vsak igralec je bil oderski tip, katerega je ustvaril z najboljšo masko prof. Potokar. Ako bi hotel oceniti pri tolikem življenju vsakega igralca, bi primanjkovalo prostora. Omejimo se samo na najglavnejše vloge in to: Slavček (dijak Lah), Popotnik (g. Antalič), Kralj (dijak Šebjanič), mati (dijakinja Kukelj) in Zvezdana (dijakinja Mihelič). Igrali so izborno. Dejanju so sledila dejanja brez vsakih motenj. Scenerija je bila krasna, zlasti v 3. dejanju, ko je nastopil kralj palčkov. Temeljitejši si nismo mogli predstavljati. Velikemu trudu šolske mladine in dijakov je dalo občinstvo z veliko udeležbo najlepše zadoščenje, gospodje: Ferjan, Justin in Lah pa so prejeli nageljčke v znak tople zahvale.

— **Silvester.** Odveč bi bilo praviti o silvestrovanju v Sokolskem domu, saj je vsako leto privabilo številno občinstvo, da je ob smehu in neprisiljeni zabavi dočakalo novo leto. Tudi

letos pripravljala Sokolsko društvo za ta večer presenečenje. Sodelovala bo vojaška godba iz Varaždina in že to nam jamči za dober uspeh večera. Pred polnočjo in po polnoči bo ples, vmes pa bodo šaljivi nastopi. Obeta se nam lep in prijeten večer, zato smo prepričani, da bo tudi letos obisk s strani občinstva polnoštevilen. Vsi v Sokolski dom na silvestrovanje!

— **Družabne igre,** moderni albumi, knjige, pisemski papir, nalivna peresa in mnogo drugih primernih in praktičnih daril za Božič in Novo leto, dobite v trgovini Hahn Izidor, Murska Sobota.

— **1. februar 1937.** SK Mura se že pripravlja na svojo veliko prireditev, ki bo kot običajno dne 1. februarja. Letos se je odločila za „planinski ples“ ter si prizadeva, da bo zopet presenetila Sobočane. Za razpoloženje v veliki dvorani Sokolskega doma bo skrbel odlični akademski plesni orkester „Ronny-jazz“ iz Ljubljane, v planinski koči pa Murin tamburaški zbor. Tudi v baru bo dobra godba. Za dobre jedi in pijačo bo preskrbljeno. V baru bodo na razpolago vsakovrstne specialitete, ki morajo spraviti vsakega v dobro voljo. V planinski koči bo jako „lušno“, čisto domače — planinsko! Vsak bo prišel na svoj račun, saj bo zabave na izbero. Glede toilette naj si dame ne delajo skrbi — *obleka poljubna*, najlepše bo pa seveda pristojala dečva (dirndl), da bo vse v stilu prireditve. Veselite se torej že sedaj na planinski ples SK Mure!

— **Zaroka.** G. Kerčmar, kovaški mojster v M. Soboti se je zaročil z gospodično Vučak Jolanko, kuharico pri g. Turku v M. Soboti. Čestitamo!

— **Vsem občinskim uradom!** Potrdila o zaščiti kmeta in zraven spadajoče potrdilo, kakor tudi obveznice (zadolžnice), izdane po uredbi o

likvidaciji privatnih kmetijskih dolgov ter „Votum“ in „Odločbe“ glede občinske trošarine se dobi v trg. HAHN IZIDOR M. Sobota.

Rogaševci

— **Zaroka.** Starešina finančne kontrole v Rogoševcih g. Sajko Janko se je zaročil z gospodično iz znane Buchmanove rodbine iz Kramarova. Čestitamo!

— **Poroka.** Gospodična Bagari Anuška iz Rogoševci se je pred kratkim poročila z uglednim obrtnikom, po rodu Čehoslovak, v Beogradu, sedaj stanujoč v Pančevu. Čestitamo!

— **Igra.** Agilna „Jadranska straža“ iz Gornje Lendave, je s svojimi člani, vprizorila v nedeljo 20. t. m. pri Sv. Jurju krasno igrice „Cvrček za pečjo“. Za Rogoševčane je bil to zopet poseben dogodek, ker je minilo že precej časa, kar je bila pri nes zadnja igra. Zasluga za to gre predvsem režiserju g. Stanetu Kuštrinu iz Dol. Slaveče, ki nas je zopet, po dolgem času, kljub vsem oviram, ki so se mu stavile nasproti, predramil iz dre mavice. Vsi smo mu prav hvaležni, ker nam je s to igro pokazal, da se da z dobro voljo doseči vse. On je edini, ki se ne straši truda in dela za nas vse. Da pa je igra tako dobro uspela, imajo mnogo zaslug tudi posamezni igralci. Vlogo Dotke je jako dobro podala naša Kovačeva M. Leško da, da je bila malo hripava, a to napako je zbrisala njena dobra igra. Tudi oče Galeb, ki ga je igral Škrabanov Rudi, je bila jako dobro podana. Spočetka je bil sicer malo nervozen, a se je kmalu umiril in pokazal kaj zna. Ena najboljših igralk pa je bila Langova Han'ca, v vlogi Berte. Njena igra je bila res — doživljanje. Tudi gđ. Kolblinova in g. Štoff Vili, sta prišla srečno v zakonski jarem. Prav dobra je bila tudi ga. Kuštrinova v vlogi starejše gospe. Vlogo Ivana pa je podajal sam g. režiser, jako dobro. Igra je bila dobro naštudirana, tako da so ljudje bili prav zadovoljni. Tudi to je bilo pametno, da so bili k igri pripuščeni samo odrasli in to radi

miru. Kljub temu pa je bilo nekaj takih, ki so potek igre motili z govorenjem. Vse tiste je lahko sram, ker s tem dokazujejo le svojo neolikanost. Drugič naj „Jadr. straža“ še strožje postopa pri pripuščanju k predstavam. Predstava je bila jako dobro obiskana. Kaj takega mi Rogoševčani še želimo in upamo, da nas bo g. Kuštrin še večkrat razveselil s tako igro.

— **Sv. Jurij.** Brata Koblencer sta začela obratovati z avtotakso. S tem je občinstvu dana prilika posluževati se tega prometnega sredstva. — Pred kratkem se neznani uzmoviči, vdovi Ficko Mariji pri Sv. Juriju ponoči, iz zaprtega kurnjaka ukradli 6 kokoši. G. Tirhu Josipu pri Sv. Juriju so pa odnesli podnevi 3 kokoši. Za storilci je uvedeno zasledovanje.

— **Kup in prodaja.** G. Kolbel Alojzij, trgovec v Sv. Juriju je kupil od g. Faflik Alojzija, hotelirja v M. Soboti, Rafelovo gostilno v Rogoševcih za 300.000 Din. G. Kolbel je obenem kupil tudi stanovanjsko hišo od gospodične Rafel Karoline pri Sv. Jurju. Podjetnemu trgovcu čestitamo!

GASILSTVO:

PUCONCI. Prostovoljna gas. četa Puconci priredi dne 26. dec. 1936. na Štefanovo v prostorih gostilne g. Kühr Janeza v Puconcih božično veselico z plesom, na katero uljudno vabi vse prijatelje naših požarnikov.

TIŠINA. Po dolgem premoru priredi naša gasilska četa dne 26. decembra 1936. v prostorih gostilne g. Cipot na Tišini plesno veselico. Ker se bo čisti dobiček porabil za nabavo gasilske brizgalne, prosimo cenjeno občinstvo za čim večjo udeležbo.

Opozorilo.

Opozorjam vsakogar, da ne odgovarjam za dolgove, ki bi jih moja žena Horvat Šarika, roj. Mörec iz Tešanovci, kjerkoli naredila ker ne živim z njo v skupnem gospodarstvu in sem del svojega imetja dobil izplačano.

HORVAT FERDO
trgovec v Bogojini.

FR. KOVAČEVA:

Mati.

V naporu vseh svojih sil je stopil v sobico. Ana Marija je stala v krogu mladih gospodov. Čudna bledica je bila v njenem licu. Ko ga je zagledala, je hitro in prestrašeno stopila k njemu.

„Ti si tukaj Rihard? Ali se je kaj zgodilo doma?“

„Ne“ je počasi odgovarjal Rihard Berger, „ničesar se ni zgodilo. Le videti in slišati sem te hotel in da ti tolmačim iskrene čestitke tvoje matere.“

Oddahnila se je in zopet je vsa zasijala.

„A tako.“ je odvrnila malomarno, „uboga mati, gotovo bi najraje sama prišla sem, pa ji oče ni dovolil? Sedaj jim lahko vse poveš kako je bilo. Sicer pa, kako si zadovoljen z današnjim večerom?“

Raztreseno je Rihard pogledal v njeno mamljivo lice, na rdeče ustnice, ki so rezale belino. Preslišal je njeno vprašanje.

„Kdaj že prideš slednjič domov?“

jo je spraševal, „teško te že pričakuje mati.“

„Domov?“ mu je veselo planila v besede, „dragi prijatelj, tako kmalu že ne. Dolžnosti in obljube me vežejo. Sicer pa... no za mater mi je žal, a oče mi je zelo neprijeten s svojimi čudnimi nazori. Pa tudi ni gnezdo v nobenih ozirih po mojem okusu. Moj Bog, nekaj dni bom že morala žrtvovati, da potolažim mater, dolgo pa gotovo ne bi mogla ostati doma.“

Bolestno in nepremično se je Rihard zazrl v njo:

„Ali te smem spremljati domov. Mnogo bi ti imel povedati.“

V smešnem obupu ga je pogledala, slednjič pa se je le priplazila senca usmiljenja v njeno lice. Obrnila se je k Belí Hoyer:

„Dragi Bela, gotovo se ne boš jezil, če dovolim, da me moj prijatelj z doma spremlja domov. In lahko se kar priključiš k drugim gospodom. Sploh pa sem danes silno izmučena in res nimam nobene volje, da bi še kam šla. Drugič raje.“

Nasmehnila se je in pomahala z roko in je ponosno kakor kraljica krenila proti vratom.

Ko sta stopila na cesto, je iskala voz, toda Rihard je prosil:

„Pojdiva raje peš!“

Molče je privolila. Bila je mlačna, zaoblachena noč. Topel veter je pometal ceste, počasi in utrujeno kakor otrok, ki se je zablodil in ki je izmučen. Lepo se je zdelo Rihardu tako hoditi ob strani dekleta, gledati njen mil obraz in vdihavati čudoviti vonj njenih las. Nenadoma je obstala.

„Torej?“ je mirno vprašala.

Raztreseno, preplašeno je hotel Rihard nekaj govoriti. Ko se je pa Ana Marija glasno in rezko zasmejala, se je zopet samega sebe obvladal.

„Zelo se veselim nad tvojim uspehom, Ana Marija, saj z njim se vedno bolj približuješ svojim blaženim ciljem. In kako se bo šele tvoja mati veselila. Saj njeno življenje prepreda ena sama misel na tebe. Drugače pa je njeno življenje postalo brezupno in samotno, odkar je Alfred...“

„Res je,“ ga je hitro prekinila, „ni treba, da mi to venomer pripoveduješ. Vem, da me ima mati zelo rada, toda ta ljubezen me vendar ne more siliti, da bi napravila križ nad vsem svojim življenjem ter se vrniti k materi in ostati pri njej. Upam, da bo kmalu prišel čas, da bom lahko kaj več napravila za svojo mater.“

„Ana Marija,“ je Rihard divje zakričal, „tako si torej razumela, ko sem hotel govoriti o naskončnem hrepenenju, razjedajoči bolesti tvoje matere. Ti misliš na milodare? Kje je tvoje srce, Ana Marija, kje je tvoja duša, ki si jo nekoč hotela žrtvovati svoji materi?“

Dolgo je molčala.

„Prav imaš Rihard,“ je govorila z trudnim oklevajočim glasom, „res, prav imaš, če me obsojaš. Bojevala sem se, hotela sem biti dobra, nameravala sem se vrniti domov, ampak sila v meni, ki se je zoperstavljala vsemu temu, je bila močnejša, ta me je uklonila. Zavedam se, da sem nehvaležna ženi, ki mi je darovala življenje.“

Iz delovanja Zdrúžbe trgovcev v Murški Soboti.

Razglas sejmov.

Naznanja se cenjenemu občinstvu in trgovcem, da se vrše v letu 1937 v občini M. Sobota sledeči živinski, konjski in kramarski sejmi:

Dne 4. januarja (ponedeljek) živinski in konjski, dne 1. februarja (ponedeljek) živinski, konjski in kramarski (Fašinsko), dne 1. marca (ponedeljek) živinski, konjski in kramarski (Čarno), dne 5. aprila (ponedeljek) živinski in konjski, dne 3. maja (ponedeljek) živinski, konjski in kramarski (Jurjevsko), dne 7. junija (ponedeljek) živinski in konjski, dne 5. julija (ponedeljek) živinski, konjski in kramarski (Ivansko), dne 24. avgusta (torek) živinski, konjski in kramarski (Bertalanovo), dne 7. septembra (torek) živinski in konjski, dne 15. oktobra (petek) živinski, konjski in kramarski (Terezino), dne 2. novembra (torek) živinski in konjski, dne 6. decembra (ponedeljek) živinski, konjski in kramarski (Miklavževo).

Interesenti se opozarjajo, da so vsi navedeni sejmi zelo dobro obiskani od tu- in inozemskih trgovcev, zato se vsem kmetovalcem v lastnem interesu najtopleje priporoča, da priženejo svojo živino na te sejme. Za obisk sejmov so tudi zelo ugodne železniške zveze.

ZAPISNIK

o izredni glavni skupščini Zdrúžbe trgovcev za srez Murška Sobota v M. Soboti, ki se je vršila dne 8. decembra 1936. v prostoru stare kavarne pri „Kroni“ v M. Soboti.

Smo pa vendar zadovoljni tudi s sedanemu politično-kompromisnemu sestavu zborničnega sveta, ker vidimo v tem vsaj to garancijo, da ne bo iz-

postavljen isti zbornični svet v slučaju menjavanja režimov zopet razpustom. Zato podtikanje, da izstopamo iz Zveze radi teh razlogov nikakor ni na mestu.

Iz vsega tega, kar je bilo v Beogradu, Brežicah, in na raznih sejah v Ljubljani smo sklenili izstopiti iz Zveze, ne bomo pa konzervativni, kajti če bomo videli, da pokaže Zveza zopet aktivno in solidarnostno delovanje, bomo vsekakor zopet pristopili.

Po tem svojem izčrpnem poročilu, da isto v debato ter prosi predlogov. K besedi se prijavi tajnik Zveze g. Gornik, kateri se uvodoma zahvaljuje za pozdrave, ter prinaša obenem pozdrave od odsotnega predsednika in Zveze. Nato pojasni svojo namestitev pri Zvezi iz katere posnemam, da je Zveza izmed 11 reflektantov na razpisano tajniško mesto postavila Ing. Šušteršiča, katerega je forsiral lesni odsek, ki se pa ni pokazal za sposobnega ter se tudi v delo ni poglobil, zato mu je bilo mesto odpovedano in je nastopil tajniško mesto s 1. avgustom t. l. na poskušno dobo. S 1. novembrom t. l. je sklenil pogodbo na trajno namestitev. Čez noč se delo ne more spremeniti, je pa rak rana pri Zvezi takozvani petelinji boj med ljubljanskimi predstavniki. Zato je tudi pooblaščen od predsednika Zveze g. Kavčiča, da poda izjavo, da bo predsednik na prvi predsedstveni seji demisijski, kajti po njegovem mnenju nima interesa na tem, da bi se tepel zato, da bi smel delati. Dosedanje delovanje je Zvezi vsekakor škodovalo in so kritike vse utemeljene. Mrtvo delovanje pri Zvezi je pa pripisati slabo zasedenemu tajniškemu mestu, vsled njegove bolezni, katera ni dopustil prejšnjemu tajniku Kalzerju intenzivnejše delovanje. Prepričan je zato, da bo zvezno delovanje dobilo v kratkem spet svoj pravi tir ter ima tudi častno zagotovilo od Združenja za mesto Celje in Maribor okolico, da bodo tudi ti takoj vstopili k Zvezi, če se dosedanji predsednik umakne s svojega položaja, in tako bo mogoče le murskosoboško združenje edino

odplavalo. Ravno dejstvo, da je bila naša Zveza potstrekač in ustanoviteljica drugih Zvez širom naše države in da smo ustanovili Centralno predstavništvo v Beogradu, ki je najvišji forum jugoslovenskega trgovstva, ne bi smelo pod nobenim pogojem priti do tega, da bi se potem ta ista prva Zveza začela cepiti odnosno razpadati.

Glede „Trgovskega lista“ je nadalje omenil, da Zveza nima ničesar skupnega z istim in tudi ne nobenih gmotnih stikov, zato tudi ni letos izročila v proračunu predlagano podpora Din 40.000.- v to svrhu, ter zato ne more vplivati na njega svoječasnno pisanje v antisemitskem pravcu. Za izpade g. Verbiča proti židovskemu življu na Zvezni skupščini v Brežicah pa pripominja, da ista niso bila uperjena proti turodnim in autoktonim Židom, ki poslujejo in živijo med nami že desetletja, temveč samo proti onim, ki so kot emigranti prišli iz drugih krajev k nam ter si pri nas pridobili gospodarstvo v svoje roke. Vsekakor bi pa morali zastopniki Murskosoboške Zdrúžbe na istem mestu pojasniti situacijo. Na koncu je izrazil upanje ter prepričanje, da se bo kriza pri Zvezi v najkrajšem času rešila, ter tako spet teklo normalno delovanje naprej.

Nato se prijavi k besedi g. Benko J. sip, narodni poslanec in industrijalec ter član uprave Zdrúžbe, ki je omenil, da nebi bilo potrebno utemeljevati naš izstop iz Zveze, ker je to predsednik v svojem poročilu že dovolj objasnili. Slišali smo pa tudi besede tajnika Zveze g. Gornika, vendar je pa res, da se je naše Prekmurje vedno in povsod zapostavljalo, ter smatrajo živelj tostran Mure za neke druge vrste ljudi. Vse te momente smo na široko razpravljali na sejah uprave, ter je zato mnenja in istočasno predlaga, da izstopimo iz Zveze. Če se pa razmere pri Zvezi izboljšajo, bomo pa lahko še vedno pristopili.

Gospod predsednik da predlog g. Benko Josipa, člana uprave na glasovanje, pri katerem glasujejo vsi prisotni soglasno za izstop.

(Se bo nadaljevalo.)

KMETIJSTVO

Konjereja.

Porod.

(Nadaljevanje)

Žrebne kobile dobijo par tednov pred porodom, dostikrat pa že po šestem mesecu brejosti, stekline na trebuhu in na zadnjih nogah. Če se kobilo vpreže in zmerno ž njo dela, se te otekline zgubijo. Vime se začne proti koncu brejosti močno razvijati. Smolnate kapljice na seskih se napravijo pri nekaterih kobilah šele kakih 24 ur pred žrebetenjem, pri drugih, posebno pri starejših kobilah, pa že par tednov poprej. Torej te smolnate kapljice niso nikak zanesljiv znak za napoved, kedaj bo kobila žrebila. Pač pa je precej zanesljiv znak bližajočega poroda napeto, polno in vroče vime, napeti seski, ki sem ter tja spuščajo mleko v curkih, posebno če kobila dela. Naposled pa še oteče sramnica.

Ko nastopijo ti znaki, se mora postaviti kobilo v zato pripravljen ograjen prostor v hlevu, kjer naj ima vedno dosti čiste slame za ležišče. Slama ne sme biti predolga, da ne ovira mladiča pri začetnih poskusih hoje. Kobilo se naj da v ta prostor že več dni poprej, ko se pričakuje porod, da se kobila na nov prostor in novo okolico privadi. Kobile tu ne privezati, naj se prosto kreta v tem kotu! Tudi podkove z zadnjih nog se mora odstraniti.

Ko se bliža porod, postane kobila nemarna. Preneha jesti, stopa okrog, se vstavi, kakor da bi nekaj poslušala, nagne glavo in jo sunkoma zopet vzdigne, se ozira sedaj z leve sedaj z desne strani po trebuhu, strmi v steljo, se vleže pa zopet skoči po konci, poskuša jesti, pa zopet pusti, med tem pa pušča v presledkih blato in vodo. Nekatero kobilo se začnejo tudi več ali manj močno potiti. To so precej zanesljivi znaki, da je porod blizu.

(Nadaljevanje na 8 strani.)

„Vem, da trpi, ampak ne morem, morem pomagati. Moj brat je v vljudenju strahopetnej, jaz pa hočem držati do kraja. Že dolgo ne znam več rok sklepati k molitvi. Mladostna ta so v meni ugasnili in moj spomin... skratka, vse, vse se je zrušilo meni, kar je bilo dobrega. Jaz ničem več gospodarica nad samo seboj. /se moje hotenje, moje življenje je postalo njegovo. Ničesar ne omenjaj materi o tem, gotovo bi ji to povzročilo skrbi. Tebi se razkrivam, ker imam zaupanje v tebe!“

Rihard je prikimal. Nenadoma pa se je jok zagrizel v njegovo grlo in z negotovimi koraki je nadaljeval pot.

„Ana Martja,“ je skoraj šepetal, „ali si že pozabila one mesečne noči pred tremi leti?“

„Spominjam se,“ je mračno odgovorjela, „a veruj mi...“

V tem trenutku pa ga je zapustila moč. Reško in trdo ji je zabrusil:

„Ne, ničesar ti ne verjamem, najhujše kar lahko človeku storiš si mi napravila: vzela si mi vero v človeštvo. To ni le krivica, to je tudi zlo-

čin. Nalagala si me in jaz sem te tako ljubil. Čista in polna svetosti je bila ta ljubezen, daleč od vsake umazane misli, daleč od nasilstva. Hotel sem te dvigniti nad vse, kar je zemeljskega. Ljubiti sem te hotel, ne le kot mož, prijatelj, tovariš. Začinitnik sem ti hotel biti — res je.“

„Da nisem več tebe vredna Rihard, mu je trpko odgovorjela, „to je tudi res.“

Krepko jo je prijel za rame: „Ana Marija, povej, da vse to ni res, povej vendar Ana Marija — ljuba Ana Marija.“

A ona se je smehljala in v njenem smehu je bilo hrepenenje in zavračanje. Njena roka je zatrepetala med njegovimi prsti.

„Tebe sem ljubila“, je govorila z zbitim glasom, „a vse to se je končalo.“

Visoko se je vzravnala, v njenih očeh se je zableščalo, kakor blesk lačne zveri.

„Sedaj sem dosegla slavo in moč. Kaj me briga cena, ki sem jo moral za to plačati.“

Še enkrat je pogledal Rihard Berger lepo deklo v dragocenem krznu, na to se je nenadoma obrnil ter odšel z trdimi, zvenečimi koraki v noč.

Ko je ostala Ana Marija sama v zapuščenih ulici, jo je kljub toplemu vetru pretresel mraz. Napeto je poslušala v noč, na korake, ki so zamirali v dalji. Globoko je nagnila glavo, težke solze so ji zdrsele preko lic in se izgubljali v božajočem krznu. Ana Marija, ponosna, mlada in slavna pevka je jokala, v zapuščenih ulici za košček svoje mladosti, ki jo je izgubila.

Mučna tišina, molk, ki razbiča živce, je bil v sobi. Teta Grita je ležala na širokem ležišču. Mir, ki je seval iz njenih potez je bil zlagan. Roki si je z vso eleganco položila pod lepo glavo. Nemirne in lesketajoče oči je vprla v svojo nečakinjo. Ana Marija je sključeno sedela v velikem stolu. Slednjič je oster in prezirljiv smeh presekala tišino. Na to je rekla mrzlo in brezčutno:

„Oba sta me hotela voditi za nos ti in Bela. Meni se je delal zaljubljenega, me oboževal, samo za to, da je lahko bil čim dalje časa v tvoji družbi. Tebi je peljal k uspehu in slavi, z izgovorom, češ vse meni na ljubo.“

Z visoko dvignjenimi obrvi je ošnila Ano Marijo.

„Lagati se mora znati bolj pretkano, ti si še zelo neizkušena v tej umetnosti. Ti nimaš še v oblasti ne svojih oči, ne svojih ustnic. In Bela“, z demonsko besnostjo ji je privrela ta beseda iz ust, „Bela je podlež. Ti lahko greš. V moji hiši ni prostora za dekleta takšne vrste. Pojdi k njemu, če te še hoče... a vem, da te bo odklonil. Poznam ga dobro. Dekleta in žene so njemu za kratek čas. Reklama, če je potrebna, da se njegovo ime dvigne... in nič več.“

(Se bo nadaljevalo.)

MIR LJUDEM

NA ZEMLJI . . .

Kako veselo je srce!
Pod jelko jaslice bleste!
Na slami dete božje spi,
krilatcev zbor doni:
„Le spavaj Jezušček sladko,
vsi te ljubimo srčno . . .“

Sveta noč

Sveta, čudovita noč —
sladki, blažen mir,
srečo in božansko moč
dihaj v vsemir!

Temno moder ves obok
je neba — — skrivnost:
k nam prišel je človek — Bog,
kolika radost!

Zvezdice z nebesnih dalj
se lepo iskre:
da je rojen novi kralj,
svetu govore . . .

Jezuščkova hvaležnost

Na predvečer rojstva Gospodovega
sta Marija in Jožef po betlehemskih
ulicah zaman prosila prenočišča.
Nihče izmed ljudi se ju ni hotel
usmiliti, da bi jima nudil, če
tudi trdo, pa vsaj toplo posteljo.
Tako sta bila sveta človeka pri-
morana, zateči se v siromašen
hlev, kjer sta potem prenočila.

In v tem ubogem hlevu se
je opolnoči rodil Kristus.

V tistem svečanem in pomen-
ljivem trenutku je bedna živini-
ca pokazala, da ima za pravkar
rojšenega Odrešenika mnogo več
srca, kakor ljudje. Ovce in kra-
vice so se strnile okrog jasele,
da obvarujejo Novorojenčka pre-
piha, najbolj požrtvovalen je bil
pa sivi osliček, ki je do ranega
jutra neprestano dihal v Jezuščka
in ga grel s svojo sapo.

Na to uslugo starega oslička
Gospod še v poznejših letih ni
pozabil. In dočim je bornega
sivca že od nekdanj zaničeval ves
hudoben svet, ga je Odrešenik
vseskozi ohranil v blagem spc-
minu, kar je posebno lepo doka-
zal v tisti slovesni uri, ko se je,
češčen od tisočglave množice,
bližal Jeruzalemu. Za to trium-
falno pot so mu razni imenitniki
ponujali iskre konjiče in krasne
vozove, toda Kristus se je rajši
poslužil neznanega osla in jez-
dil na njem svojo najslavesnejšo pot.
S tem je Odrešenik najlepše dokazal
hvaležnost do bedne živali, nam je pa
dal zgled, da moramo biti hvaležni
za vsako uslugo, za vsak najmanjši
dar, pa naj pride od kogarkoli.

Božične navade in vraže

„Nebesa se široko odpro“

Že stari Slovani so imeli vero, da
se jim je dvakrat na leto „odpiralo
nebo“, zato je bilo dvakrat „narodno
bdenje“. To je bilo ob „prvem“ bo-
žiču in koncem dvanajstdnevne dobe,
t. j. o „bogojavljenu“ ali ob naših sv.
Treh kraljih. Pozneje pa so si izbrali
nekateri samo prvo, ostali pa drugo
noč kot narodni običaj. Tako so tudi
Slovenci verovali, da se „odpira“ ne-
bo v božični noči opolnoči, ostali,
zlasti štajerski Slovenci, pa so čakali
na ta „čudež“ o sv. Treh kraljih. V
Beli Krajini so hodili ljudje na sv.
večer pred polnočnico iz hiš, da bi
videli, kdaj se bodo nebesa odprla.
Zakaj tisti, ki bi to videl, bi dobil

za škaf velika. Pri oknu so morali
odbiti kos zidu, da je mogla žena z
glavo nazaj v sobo. Do smrti je no-
sila debelo bučo. — Ponekod so do
živeli srečo, da so videli odprto nebo
le oni verniki, ki so se postili in ta-
ko postali vredni izredne sreče in
milosti.

Živina v hlevu si pogovarja

Povsod po slovenskih deželah, pa
tudi pri ostalih Jugoslovanih, je bila
vraža, da na sv. večer govori živina,
predvsem voli, krave in konji, zlasti
opolnoči, ko se pogovarja o bodoč-
nosti domače hiše, pa tudi o svoji
bodočnosti. Drugod pa imajo vero,
da govore sploh vse štirinogate živali.

vse, kar bi si požel. A v šegavi
Beli Krajini tudi ta narodni običaj ni
bil brez primesi šaljivosti. Tako priča
pripovedka: Bila je uboga ženica, ki
je tudi slišala o „odprtih“ nebesih.
Gledala je skozi okno, molela glavo
venkaj in čakala, kdaj se bo to zgo-
dilo. In ko je to dočakala, je hotela
naglo izreči željo: „Bog mi daj de-
belo kravo!“ V naglici pa se ji je
zareklo: „Bog mi daj debelo . . . gla-
vo!“ Pri tej priči ji je narasla glava

— Kdor hoče slišati in vedeti, kaj
govori živina v tej noči, mora imeti
s seboj praprotno seme od kresa ter
mora iti skrivaj poslušat v hlev ali pa
nad hlev. Dolenjci pravijo, da sliši
živino le nedolžen človek, ki so mu
nevedoma vsuli praprotnega semena
v čevlji. Hudomušni Belokranjci pa
pravijo, da ni treba za to nikakega
praprotnega semena, temveč le — zdra-
vih ušes. Ponekod odločno odsvetu-
jejo poslušati na sv. večer živino.

Zakaj gorje onemu, ki bi se predrznil
in bi živina to opazila, ta ne bi ušel
hudi nesreči! Narodna priča pripo-
veduje, da je kmet na sv. večer baje
povedal družini, da bo šel poslušat v
hlev, kaj bo govorila živina. Poredna
hlapca se domenita in se skrivata pod
jasli. Ko pride vražjeverni gospodar
v hlev, zabruna hlapec hlapcu v iz-
premenjenem, nizkem glasu: „Kaj pa
si nocoj tako klavern?“ — „Kako ne
bi bil klaver,“ odgovori istotako drugi
hlapec, „ko pa bova morala letos
voziti gospodarja na pokopališče.“
Te „volovske“ besede so ubogega
gospodarja pretresle in potle, da je
velikega strahu hudo zbolel in kmalu
nato umrl.

Čarovni stolec

Božične narodne vraže pripo-
vedujejo tudi o čarovnicah. Tako
pravijo na Primorskem, da je
tisti, ki je vzela k polnočnici s
seboj tri zrne pisanega „graha“,
fižola in trinožni stolec iz deve-
terega lesa ter sedel nanj pred
cerkvena vrata, videl in spoznal
vse čarovnice. Štajerski Slovenci,
posebno Prleki, so imeli pri tem
tudi določeno dobo za izdelavo
takega stolca. Začeli so ga dela-
ti na god sv. Lucije pred svitlom
in so nadaljevali delo vsako
jutro zgodaj do božiča. Nato
pa so morali zanesti stolec k
„polnočki“ in med mašo na njem
klečati. Tako so videli med-
povzdigovanjem vse čarovnice, ker
so imele med tem proti vratom
obrnjene obraze. Toda gorej one-
mu, ki ni pazil in po končani
maši hitro ušel iz cerkve! Kogar
bi dobile čarovnice, onega bi raz-
unlele na solčni prah! Ta vraža
obstoja tudi še drugod po slo-
venskih krajih. V Dobri poljah
je moral biti ves les za stolček
moškega spola, n. pr. hrast, ga-
ber, oreh itd., ne pa ženskega,
kakor breza, bukev itd. V Banja
Loki je moral biti tak les iz
trojega lesa: orehovega, češnje-
vega in jelovega. Kdor ga je
delal ta ni smel izpregovoriti

niti besede. Tam je izdeloval kmet
tak stolec. Pa so ga hodile čarovni-
ce dan za dnem povpraševati, čemu
ga dela. Kmet pa ni niti črnil in je
potem zares videl pri polnočnici s
stolca vse čarovnice, ki so se obra-
čale pri povzdigovanju nazaj. Slišle
so vanj, pa mu niso mogle do žive-
ga, ker se ni premaknil s stolca.
Kmet je nato spoznal vse čarovnice.
Na Štajerskem so imeli tudi vražo,
da je videl čarovnice tisti, kdor je pri-
šel k polnočnici prvi v cerkev in vr-
gel krajcar v večno luč.

Božični zakladi.

Ljudje pripovedujejo, da je božična noč za kopanje zakladov prav tako pripravna kakor kresna noč. Na Igu je bila nastopna vraža: Na sveti večer je moral iti človek na razpotje in narediti ris z leskovo šibo, blagoslovljeno na cvetno nedeljo. Če je pokleknil sredi risa in zažvižgal, je prišel hudič. In če ga je človek vprašal, kje je zaklad, mu je povedal. Toda oni človek je moral imeti s seboj „črne bukve“ ter mu brati iz njih. Dokler ni bral, je slišal strašno gremenje in treskanje ter videl okoli sebe grozovite stvari. Če se človek ni dal zastrašiti in je prebral iz bukev vse, je dobil zaklad. Če pa se je dal prestrašiti in je skočil iz risa, ga je vzela hudič. — Tudi je bila vraža, da na sv. večer izvira iz studenca srebro in zlato. Okoli Stične pravijo, da je lahko postal srečen tisti, kdor je prišel o pravem času pred polnočnico k studencu. Tako srečen je bil nekdanji mož, ki je prišel o pravem času k studencu. Ko pa je zajel vode, je bil korec — poln zlata in srebra. — Na Dolenjskem je bila tudi vera, da se na sv. večer voda v potokih izpremeni v najboljšo vino, pa le za nekoliko hipov. Žal, je bil neznan pravi čas, da bi se ljudje napili sladke kaplje in napolnili z njo sode.

Vedeževanje.

Splošno razširjena je bila navada, da so si ljudje na sv. večer prerokovali svojo bodočnost. V mnogih krajih vlivajo še dandanes, zlasti dekleta, raztopljen svinec v mrzlo vodo in si prerokujejo po svinčenih oblikah, kakšen in kakšnega stanu bo njihov bodoči mož. Ponekod so uporabljali namesto svinec tudi vosek. Na Notranjskom so vlivali na sv. večer, preden so šli k polnočnici, jajca v kozarec vode ter so prihodnje jutro gledali oblike in prerokovali iz njih. — V raznih krajih je bila vraža, da je bil v novem letu gotovo mrlič pri hiši, če je ugasnila na sv. večer luč brez pravega vzroka. Na Črnem vrhu je bila vera, da je moral pred letom vmreti tisti, komur se je videla na sv. večer, ko je prišel duhovnik v hišo, na steni senca brez glave. V starih časih so prihajali na Kranjskem duhovniki na sv. večer po hišah kropiti in kaditi, kar marsikje opravljajo zdaj ljudje sami.

Ponekod imajo vero, da cveto božično noč cvetice pod snegom. — V Beli Krajini pravijo: Če je na sv. večer človek sam kje pod milim nebom in sliši strel v zraku, pomeni to, da bo vojna; če pa sliši, da žagajo in skobljajo deske pod nebom, pomeni to hudo bolezen in obilo smrt. Ista vraža je bila tudi na Igu. — V Metliki je bila vraža: Kdor bi se na badnik, ali pa kasneje, dokler je božičnik na mizi, naslonil s komolcem na mizo ali pa celo sedel nanjo, temu bi se spustili po komolcu tvoril. — Ravno tako pa so tudi pravili tamkaj, da je moral gost, ki je prišel na božični dan v hišo, sestiti vsaj za hip, da je bilo potem mnogo piščancev pri hiši.

Naši predniki so si prerokovali o božiču tudi vreme: Kakršno vreme je namreč dvanajst dni od sv. Lucije do božiča, tako vreme bo vseh dvanajst mesecev v novem letu. Dvanajst dni pomeni tedaj mesecev. — Štajerci pravijo: Ako je božična noč svetla, bodo prihodnje leto žitnice in kleti prazne. — Koroški Slovenci v Rožu pa: Če je božična noč svetla, bodo temni skednji in „svetli“ (prazni) „košti“ (kašče); — če je pač noč temna, bodo „svetli“ skednji in temni „košti“. — V Beli Krajini: Zelen božič, bel vuzem. — O božiču zeleno, o veliki noči sneženo. — O božiču pred vrati, o veliki noči za pečjo. — Na badni dan je treba vino zatakati, drugi dan, na božič, pa se mora pogledati, če je okoli pipe suho ali mokro. Če je mokro, bo dobra vinska letina; če je pa suho, bodo suhi v jeseni tudi sodi. — Svetla, jasna, božična noč kaže na slabo letino in nesreče. Duše tistih, ki umrejo na sveti dan, gredo naravnost v nebesa. Na sv. večer hodijo dekleta v mraku na dvorišče po drva; in katera jih naglo pobere ter prinese v kuhinjo „na par“, se bo še tisto leto omožila.

Ta običaj se nahaja tudi v Prekmurju. — Med koroškimi Slovenci je tudi navada, da vlivajo divji lovci na sv. večer svoje krogle.

Ko se je rodil Kristus

Ko se je tisto blaženo noč v slo-mašnem betlehemskem hlevcu rodil Kristus, so vsi angeli zapustili nebo ter splavali na zemljo, da počaste rojstvo Sinu božjega. V nebesih so ostali samo mali angelčki, tisti, ki so bili preslabi, da bi nastopili in preleteli tako dolgo pot!

Seveda so bili angelčki žalostni, ker so morali ostati doma. Ker pa so hoteli vsekakor delovati pri proslavi novorojenega Kralja, so začeli trgati nebežkim rožicam cvetove te jih metati na zemljo.

Po vsem svetu pa je tedaj gospodovala huda zima in cvetovi nebežkih rož so med potoma zmrznili in padali v obliki snega na trda zemeljska tla.

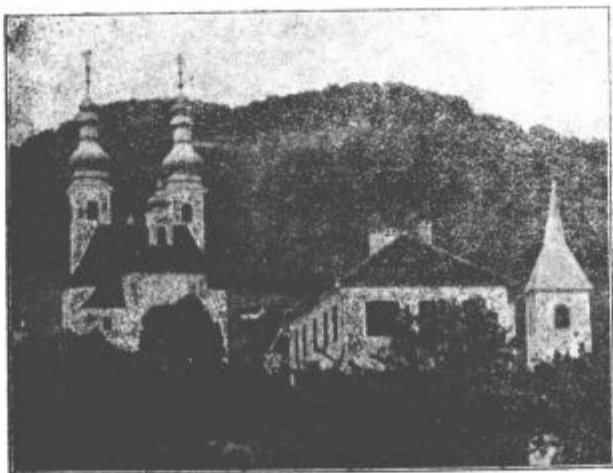
Od tistihdob padajo na zemljo zamrznjeni nebeški cvetovi vsako zimo, vse to pa v počaščenje rojstva Gospodovega.

Sladkogorska Mati Božja, Prekmurcem priljubljena božja pot

Čisto na samem kipi v nebo Donauška gora in se ozira preko planjave na vse Prekmurje, Boč pa večinoma skriva svojo kapo zadaj za Kapelo. Daleč sta obe gori, a vendar še dalje gredo pobožni Prekmurci na božjo pot... Tam za Bočem, onstran znamenitega trga Lemberga čepi na prijaznem hribu pod zavetjem Dolge gore Sladkogorska cerkev in tja romajo pobožni Prekmurci kar v procesiji, večinoma s svojimi duhovniki.

obiščejo kar še Marijo na Jezeru v Šmarju in Marijino cerkev na Tinskem.

Pobožni romarji so poklonili na Marijin oltar toliko bogatih darov, da so mogli na mestu, kjer je stala nekdanja kapelica sv. Marjete, pozidati v destih letih veliko in krasno cerkev Mariji na čast. Prejšnja patrona sv. Marjeta pa je dobila svoje mesto pod Marijinim prestolom v velikem oltarju. Vso cerkev je preslikal in ustvaril prave umetnozgodovinske vrednote kranjski slikar Illovšek.

Kaj zato, da meri pot nekako 100 km tja in 100 km nazaj... Sami smo si naložili, sami bomo nosili, je dejal starček, ko so ga pomilovali radi dolge poti...

Na mestu, kjer je danes Marijina cerkev na Sladi gori, je stala nekdanja kapela sv. Marjete. Naenkrat pa se je raznesel glas o čudežih pri oltarju Brezmadežne Device, in od takrat prihajajo romarji na Sladko goro od vseh strani, a najrajši pridejo na Veliki Šmaren meseca avgusta, kajti takrat

Ko je bila cerkev leta 1854. gotova, so prihajali tja še vedno romarji v velikem številu, a vendar bi bili radi domačini videli, da bi postala cerkev tudi sedež župnije, kajti župnija je bila še vedno v Lembergu. Po 32 tih letih naj bi se jim izpolnila tudi ta želja.

S prenosom župnije pa se niso mogli nikakor sprijazniti vrli tržani Lemberga. Ko je dospelo za prenos dovoljenje od duhovske in deželske gosposke in se je župnik že preselil na Sladko goro, so stražili noč in dan

cerkev, prepričani, dokler je še v njihovi cerkvi sv. Nikolaja Najsvetejše, tako dolgo jim tudi nihče ne more vzeti župnije. Ker je župnik uvidel, da s silo ničesar ne opravi, poskusil je zvijačo. Že tedaj so prihajali o Velikem Šmarju in ob drugih romanjih iz Celja oo. kapucini pomagat domačim duhovnikom. Tako je prišel tisto leto neki o. Jernej Maček. Tega je naprosil domači župnik, naj bere sv. mašo v župni cerkvi v Lembergu, kar se je zgodilo. Po končani maši pa je naročil kapucin cerkovniku, naj se opravi, da gresta sprevidet nekega bolnika na Sladko goro. Lemberžani so res mislili, da duhovnik odhaja samo z zadnjo popotnico. Toda kapucin Maček je vzel seboj vse sv. hostije ter se s cerkovnikom odpravil na Sladko goro, kjer so jih Sladkogorčani sprejeli z zvonjenjem in streljanjem iz možnarjev. Radi tega so postali Lemberžani pozorni, šli pogledat v tabernakelj in videli, da so osleparjeni. Po imenu onega kapucina pa so rekli in še danes trdijo, da jim je Maček Boga ukradel.

Božična noč.

Polnočni zvon je zbudil nas iz [spanja]
V akordih mogočnih vest nam [oznanja]
Da Kristus rodil se nam je nocoj
Raduj se zdaj človek in slavo [mu poj]

Zvezde na nebu vse lepše gorijo
Novico veselo ljudem govorijo
Da v jaslicah revnih tam dete leži
Ki žrtvovati za nas se želi.

Nocoj je vse stvarstvo utihnilo
V noč tajinstveno prisluhnilo,
Rodil nam zdaj se božji je sin
Poslan z nebeških višin.

Hitimo, hitimo, k jaslicam tja
Kjer božje se dete v sanjih smehlja
V ponižnosti svoji mu se poklonimo
Za blagoslov sveti ga prosimo.

Klopčič Fr.

Božične pozdrave pošiljajo

Prijetne praznike in sreče polno novo leto želimo uredništvu lista „Murske Krajine, vsem stanovskim tovarišem, prijateljem in znancem, slovenski fantje orožniki; Franjo Klopčič, Lovro Žugman, Jovan Grozdanič, Murska Sobota, Anton Bunda Turnišče, Leopold Vidovič Gor. Radgona in Andolšek Josip Tišina; vsi slušatelji žandarmerijske podoficirske šole v Sremski Kamenici.

Vesele praznike in srečno novo leto želi Ivan M. Legen žand. Bošibos — Valandovo.

Vesele božične praznike ter srečno in blagoslovljeno novo leto žele
vsem svojim odjemalcem, članom in prijateljem naslednje tvrdke:

Hahn Izidor TRGOVINA S PAPIRJEM IN ŠOLSKIMI POTREBŠČINAMI PREKMURSKA TISKARNA MURSKA SOBOTA	CÖR ANA trgovina z usnjem Murska Sobota	Krojaški-salon vd. BENKO ŠTEFAN-na Murska Sobota	„TIVAR“ odijela in „ASTRA“ čevlji poslovodja PREISS ADOLF, M. SOBOTA.
	KEMÉNY MARKO „Brezalkoholna restavracija“ in mesnica Murska Sobota	FAFLIK ALOJZ hotelir in kavarnar „Krona“ Murska Sobota	

KREDITNA BANKA D.D.

MURSKA SOBOTA.

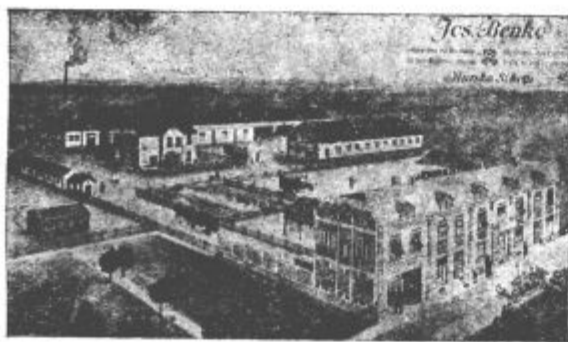
ŠIFTAR LUDVIK

TVORNICA PERILA

MURSKA SOBOTA.

LEKARNA Mr. Ph. Dr. Julius de Bölcs Murska Sobota.	HIRSCHL FERID ravnatelj Kreditne banke d. d. MURSKA SOBOTA	BRUMEN JOŠKO Podružnica „PEKO“ čevljev in „SOKO“ obleke Murska Sobota.	JOSIP BENKO narodni poslanec MURSKA SOBOTA.
	Brata Šiftar in Hahn trgovina na veliko in malo Murska Sobota.		
BRATA BRUMEN trgovina z mešanim blagom Murska Sobota.			

TOVARNA MESNIH IZDELKOV
IN HLADILNICA

JOSIP BENKO - M. SOBOTA

OBČINSKA
HRANILNICA
MURSKA SOBOTA.

KUHAR ŠTEFAN mlinar Puconci	Cvetič Janez tvornica perila in trgovina z meš. blagom Murska Sobota.	SOČIČ FRANC kavarnar Murska Sobota.
VUKAN GÉZA mesar Murska Sobota		HOJER LUDVIK trgovina z mešanim blagom Murska Sobota.
KUHAR FRANC trgovina z mešanim blagom Murska Sobota	Veletrgovina ASCHER B. IN SIN Murska Sobota	KUKEL KAROL krojač Murska Sobota
NOVAK SIDONIJA slaščičarna Murska Sobota		FLISAR RUDOLF gostilna, mesarija in zaloga piva Murska Sobota.
BENKIČ JANEZ gostilničar Murska Sobota		TON-KINO DITTRICH Murska Sobota

<p>TEHNIČNA TRGOVINA</p> <p>ŠTIVAN ERNEST</p> <p>MURSKA SOBOTA</p>	<p>STAVBENO IN GAJENTERIJSKO KLEPARSTVO IN KOTLARSTVO (Poleg stare apoteke dr. Bölcsa, na dvorišču)</p> <p>DITTRICH GUSTAV, MURSKA SOBOTA</p>		<p>vd. JUG MARIJE kleparstvo Murska Sobota</p>
<p>KOHN SAMUEL veletrgovina Murska Sobota</p>	<p>VEZER GEZA gostilničar Martjanci</p>		<p>ČEH FRANC trgovina z mešanim blagom Murska Sobota</p>
<p>HORVAT JOŽEF „Brezalkoholna restavracija“ Murska Sobota</p>	<p>BENKO JOSIP vrvar Murska Sobota</p>	<p>KLEPEC VINKO trg. z mešanim blagom Murska Sobota</p>	<p>LONČAR JOŽEF čevljar Murska Sobota</p>
<p>FLISAR JOŽEF strojno mizarstvo Murska Sobota</p>	<p>VIDENŠEK JOSIP pekařna Murska Sobota</p>	<p>RITUPER ALOJZ ključavničar Murska Sobota</p>	<p>Banfi Josip gostilničar Murska Sobota</p>
<p>ČERNJAVIČ ALEKSANDER Kolodvorska restavracija Murska Sobota</p>			<p>MESARIČ ŠTEFAN Murska Sobota</p>

Kobilo se mora začeti sedaj nadzorovati. S tem pa ni rečeno, da se mora zbrati okrog kobile cela družina in mogoče tudi sosedje. Kobile mora imeti sedaj popoln mir. Za stražo je najboljši posestnik sam ali kak drug zanesljiv član družine. Luč naj ne bo promočna in ne preblizu kobile. Straža naj bo mirna in v gotovi razdalji, da jo kobile ne opazi, zbrati pa si mora tako mesto, da lahko opazuje obnašanje kobile.

Večina kobil žrebi pozno zvečer ali ponoči. Ko dobi prve popadke (porodne krče), se kobile vleže, le malo jih žrebi stoje. Vso mišičevje od vrata do repa se napne, z gobcem se upre v steljo, med ječanjem in napenjanjem se pokaže po močnih popadkih rudečkasti tankokožnati mehur. Ta je vedno večji, naposled počni in tekočina iz njega se razlije. Mehur ima nalogo porodno pot razširiti, tekočina pa, ki se razlije iz njega, da to namažejo in jo napravijo polzko, sklizko. Nekatero kobile še potem, ko že počni mehur, vstanejo, prestopajo, kopljejo z nogami po stelji, se zopet vležejo zdaj na to, zdaj zopet na drugo stran. Kmalu potem, ko je počil mehur, se pokažejo prednje noge žrebeta. Nato se kobile malo odpočije, popadki pa začnejo znova in silnejše, ker zdaj pride najtežji trenutek porodnega procesa, ko mora glava, ki je naslonjena že na ven štrleče prednje noge, skozi ozek kanal. Ko pa je že enkrat glava zunaj, spolzi kmalu cel mladič na dan. Takoj, ko je to opravljeno, vstane kobile in zarezgata, se pretegne, strese, obrne k žrebetu in ga začne lizati.

(Dalje pride.)

Kako se vzgaja plemenske merjaščke?

Za plemo določene merjaščke se že mora od prve mladosti boljše krmiliti, kot prašičke. Pri tem pa merjaščki nesmejo odebeleti. Prav posebno važno za razvoj merjaščka je

dosti gibanja na prostem, da se bolj utrdi in lepše razvije. Že v četrtem mesecu starosti se ga mora ločiti od ženskih tovarišic, da se po nepotrebem ne razburja, ker pri tem trpi na razvoju. Pravilno krmiljen merjašček bi moral pridobiti na teži mesečno najmanj 10 kg.

Starejše merjasce, katere se že rabi za plemenjenje, se mora sicer nakrmiti do sitega, vendar pa ne s koruzo ali podobnim, kar gre le v maat Poleti se naj poklada plemenjakom travo ali mlado deteljco, po zimi pa semen, drob (steri) in mlada posušena deteljca. Temu se doda posebno v plemenski sezoni zdrobljen surov oves, proso ali ječmen. Tudi zdrobljen surov fižol (grah) svinje dobro prebavijo in izrabijo.

Odebeleti merjasce postanejo najpoprej leni za plemenjenje, pozneje pa popolnoma odpovejo.

Plemenjaka se mora držati ločeno od ostalih svinj. Na tekališču naj ima poseben ločen prostor, kamor se lahko spusti svinje, katere pripeljejo radi oplemenjenja.

Merjaščka se ne sme pripuščati premladega. Od začetka se mu naj ne dovoli preveč skokov. Celu od raščen merjasce bi smel na dan samo enkrat skočiti, le izjemoma dvakrat, pa to le redko. Če se ga v mladosti preveč izrablja, pa odpove v zreli dobi, ko bi moral biti najboljši plemenjak. Ko merjasce odsluži se ga naj pusti vkopiti (rezati). Meso od merjascev ima navadno tak neprijeten duh, da je celo neužitno. Če pa se ga vkopi par mesecev poprej, ko se ga nameni zaklati, zgubi ta duh. Ti vkopljenci dajo potem še dosti dobro slanino in meso za domačo uporabo, ne priporočam pa teh prodati, ker se meso od teh smatra v trgovini navadno za manjvredno.

Mlatilnica v dobrem stanju HP 3 1/2 dobro uporabna se po ceni prodaja. Naslov v Prekmurski tiskarni.

Razglas dobave

Krajevni šolski odbor Andrejci razpisuje na osnovi odločbe Kraljevske banke uprave Dravske banovine v Ljubljani dobavo 30 komadov šolskih klopi, javno pisмено punudbeno licitacijo na dan

17. januarja 1937 ob 10. uri v poslopiju državne osnovne šole v Andrejcih. Vsa potrebna pojasnila in dobavni pogoji se dobe pri upraviteljstvu državne osnovne šole v Andrejcih med uradnimi urami.

Krajevni šolski odbor v Andrejcih,
dne 16. decembra 1936.

Vsem prijateljem želi vesele božične praznike in srečno novo leto 1937
S. K. MURA

Oglašajte
v MURSKI KRAJINI

Vaš radioaparati?!

**ORION
MINERVA**

z dvoletnim popolnim jamstvom

PRVE PREKMURSKE STROKOVNE RADIODELAVNICE.

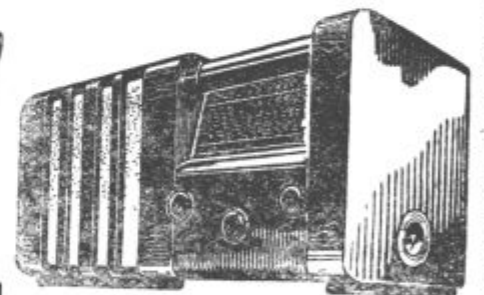
OBROKI OD DIN 3.- NA DAN

ELEKTRON
GRAMOFONSKE
PLOŠČE reklamna
cena Din 30.--.

Šivalni in pisalni stroji — železnina — kolesa
VSE POTREBŠČINE ZA ZIMSKI SPORT le od

NEMEC J. - M. Sobota

Svojim odjemalcem ter znancem želimo prav vesele praznike ter srečno Novo leto.

Kdor želi kupiti AVTO naj kupi voz znamke

ADLER

**Najboljši
Najelegantnejši**

**Najbolj ekonomičen
Najsolidnejši**